

COLUMN 23 april 2016 - Columnist: Peter Drijver

SCHULD EN BOETE

In ons land van dominees en wereldverbeteraars liggen schuld en boete in elkaars verlengde. Wie schuldig is, moet worden beboet of gestraft: een mooi rechtvaardigheidsbeginsel. En we hebben rechters aangesteld om een oordeel te vellen of er sprake is van schuld en daar een passende boete bij te verzinnen. Maar er is ook andere schuld en het woord boete krijgt daar een wrange smaak. Schulden kan je oplopen door er dure hobby's op na te houden zoals verslavingen, kleding en uitgaan. Schulden kan je oplopen door je baan of partner kwijt te raken en niet meer aan de slag te komen. Je vaste lasten worden een molensteen om je nek. Onze maatschappij is een uitstalkast van spullen en spullen worden door lepe adverteerders aangeprezen om je eigen ik te vervolmaken. Natuurlijk is dat onzin, maar het geeft ons heel even een veilig en stoer gevoel. Preciés de goeie kleren en spullen die bij jou passen. Afkomstig van een industrie, die een wereldmarkt bedient en hen allemaal toezingt, alsof ze dat product enkel en alleen voor jouw persoonlijk hebben gemaakt. Op die manier is de in advertenties opgevoerde begeerte naar spullen voor een groot deel een stimulans voor verslaving. Je wordt vaste afnemer van je dealer. En nu we tabaksreclames verbieden zou op elke winkelmat kunnen staan : **IETS KOPEN KOST MEER DAN JE LIEF IS.**

Hoe meer markt, hoe meer overheid, zei iemand eens. Overheid is nodig om de markt te beteugelen, om uitwassen uit te sluiten en om schade te voorkomen aan mens en milieu. Niet iedereen staat even stabiel in de draaikolk van het leven. En gelukkig, heeft de Haagse Gemeentelijke Kredietbank plenty handige cursussen, die je helpen je post, je rekeningen en je betalingen te organiseren en te plannen. Fijn en gebruik ze ervoor. Maar, dat je schulden kan oplopen door je te willen scholen is bizar. Er zijn blijkbaar jongeren, die denken dat ze met 4 jaar HBO een Formule 1 coureur kunnen worden, een filmster, een popster of adviseur bungee-jumpen in Peru. Opleidingen gesubsidieerd door de rijksoverheid zónder perspectief op beroep, zónder perspectief op een brede ondergrond, worden ongestraft aan de man gebracht. Met de illusie, dat je zodanig wordt gekwalificeerd, dat je straks daarmee een baan krijgt. Een goede zelfs, want misschien moet je een halve ton studieschuld aflossen. Verheffing moet je zelf betalen, het risico op een baan is jouw persoonlijke gok en je inzet is je opgelopen studieschuld. Jongens en meiden verzet je tegen deze slechte regeltjes van een oudere generatie die zijn schapjes op het droge heeft!